

Farní měsíčník

Duben 2025 ● číslo 4 ● 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

**„Žije, žije, žije Pán! Křísí srdce neduživá, volá:
Pokoj vám!“**
(Kancionál č. 410)

VÍRA V BOŽÍ LÁSKU DÁVÁ NADĚJI, ŽE ZVÍTĚZÍ

Zříkáš se ducha zla i všeho, co působí a čím se pyšní? Věříš v Boha Otce, Syna i Ducha svatého? Zanedlouho zazní tyto otázky o velikonoční vigílii a budou položeny, abychom na ně odpověděli, připomněli si a obnovili svůj křest. Doba postní, kterou ještě prožíváme, nám pomáhá a vede nás k oslavě tajemství Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Právě křtem jsme byli ponořeni do tohoto tajemství Kristova zápasu a křtem přijímáme zdarma podíl na jeho vítězství nad hříchem a smrtí. Všichni, kdo jsme byli pokřtěni, jsme zvaní, abychom ze křtu žili. Abychom křestní slib přetavili do postoje svého každodenního života. Zříkat se zla a volit dobro. Všimát si více toho dobrého a krásného než toho negativního. To neznamená, že budu naivní, že nevidím boles-

ti a těžkosti dnešní doby. Ale, která doba je neměla? Život křesťana vyrůstá z moci Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Víra v Boží lásku nám dává naději, že budoucnost patří Pravdě, Lásce, Dobru. Žijeme s nadějí, že v přicházejícím Božím království nebude již bolesti, smutku, smrti ani nářku. Žijeme s vírou, že budoucnost má dobro. Přeji vám i sobě, aby se nám ve zbytku postní doby a dalších dnech velikonoční doby dařilo dobro kolem sebe vidět a šířit. Požehnané velikonoční svátky přeje a v modlitbě vyprošuje P. Richard.

DUCHOVNÍ SLOVO

Ať jsme svázáni jakýmkoliv pouty, díky Velikonocům můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Ať jsme v jakékoliv situaci, když už nejsme schopni lásky a nemáme odvahu jít dál, můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Když nám zemře někdo, koho milujeme, a když se zdá, že neexistuje budoucnost, můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Ráno o Velikonocích učedníci zjistili, že láska zvítězila nad nenávistí, přátelství nad zradou, život nad smrtí.

„VÍTĚZSTVÍ JE JISTÉ!“

Podle T. Radcliffa, z knihy: *Nazývám vás přáteli*

ZA RUKU S PANNOU MARIÍ

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ JEŽIŠE

V evangeliích se vypráví o tom, že Ježíš se po svém vzkříšení jako první ukázal Marii Magdaléně. Tradice církve nám ale říká, že Ježíš se asi nejdříve ukázal své matce. Nacházíme se uprostřed noci ze soboty na neděli. Panna Maria usnula vyčerpáním. Tu ji vzbudil jakýsi hlas: „Maminko, to jsem já, tvůj milovaný syn!“

Maria procitne a uvidí Ježíše, z masa a kostí, jak jí otevírá svou náruč. Vrhne se k němu a obejmě ho, svého syna a svého Boha. Slzy radosti jí stékají po tvářích.

„Ježíši, můj Ježíši!“ zvolá Maria.

„Před dvěma dny jsem držela v náručí tvé mrtvé tělo, a teď tě vidím živého a slyším tlukot tvého srdce. Byl jsi vzkříšen! Bůh buď pochválen za tvou odvahu a lásku! Srdce mi překypuje radostí!“

„Drahá maminko, děkuji za tvou nekonečnou podporu. Brány nebe už zůstanou navždy otevřené!“

Maria o tomto setkání nikdy nemluvila. Radost z oznámení Ježíšova zmrtvýchvstání přenechala Marii Magdaléně.

Maria, jaká asi byla tvoje radost, když jsi znovu viděla Ježíše živého. Prosíme, posilni naši víru, že je s námi, i když ho nevidíme.

Nakladatelství Paulínky 2023

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – BŘEZEN 2025

Pokřtěni byli:

Edmund Alexander Pflüger
Tereza Ptáčková
Patrik Maniš
Vít Raška

Pohřbeni byli:

Anna Janáčková (78 let)
Lidmila Šenkeříková (84 let)
Ludmila Dorňáková (87 let)
Pavel Juřica (63 let)
Ludmila Lysáková (81 let)

Bylo:

- Popeleční středa
- Nikodémovy noci
- Křížové cesty
- Představení dětí přistupujících k 1. sv. přijímání na „dětské“ mši sv.
- Duchovní postní obnova (Téma: „Poutníci naděje“ s o. Antonínem Klaretem Dabrowskim OFM)
- Fatimská pobožnost
- Chvály
- Slavnost sv. Josefa
- Slavnost Zvěstování Páně

Bude:

- 13. 4. Květná (pašijová) neděle – poslední postní neděle, svěcení ratolestí
- 13. 4. Fatimská pobožnost – mše sv. v 15.00 hod.
- **15. 4. Velikonoční zpověď: od 10.00 – 12.00 hod. a od 14.30 – 16.30 hod.**
- 17. 4. Zelený čtvrtek – mše sv. v 18.00 hod.
- 18. 4. Velký pátek – začátek obřadů v 18.00 hod. (den přísného postu)
- 19. 4. Bílá sobota – začátek obřadů v 19.30 hod. – Velikonoční vigilie
- 20. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (neděle)
- 20. 4. Večer milosrdenství v 18.00 hod.
- 21. 4. Velikonoční pondělí – mše sv. v 7.30, 9.00 a 10.30 hod.
- 25. 4. Chvály
- 26. 4. Duchovní obnova pro třetáky
- 26. 4. Pochod pro život v Praze
- 27. 4. Neděle Božího milosrdenství

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV – BYLNICE

- 3. 4. ZDOBNĚNÍ VELIKONOČNÍCH VAJÍČEK v 9.30 hod.
- **8. 4. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.**
- 16. 4. PEČEME VELIKONOČNÍHO BE-RÁNKA v 9.30 hod.
- 23. 4. POVÍDÁNÍ O HOLUBAŘENÍ S p. FOJTÍKEM v 9.30 hod.
- 29. 4. TRÉNINK PAMĚTI PRO KAŽDÝ VĚK v 9.30 hod.

POSTNÍ AKTIVITA

V postní době pomáháme Pánu Ježíši nést kříž.

Děti za každý dobrý skutek, půst, vykonanou křížovou cestu či návštěvu mše svaté v týdnu umísťovaly křížky na Golgotu před oltářem. Tím vyjadřovali solidaritu s Kristem. Moc jim děkujeme za ochotu a pomoc.

9. března o. Richard na „dětské“ mši sv. představil děti, které přistoupí v květnu k 1. svatému přijímání. Každého dítěte se zeptal: „Chceš se dobře připravit na 1. sv. přijímání?“

Dítě odpovědělo: „Ano.“

Kněz: „Ať ti Pán žehná ve tvé snaze.“ Pak dítě dostalo svíci, kterou si vždy zapálí v bylnické kapli, když přijde na mši svatou. Otec poprosil rodiče, prarodiče, děti a všechny farníky o modlitbu za tyto děti. Po mši sv. si vždy sfouknou plamínek svíce.

Děkujeme za modlitby.

Fm

DUCHOVNÍ OBNOVA V POSTNÍ DOBĚ

1. postní neděle se u nás konala duchovní obnova, která začala modlitbou Křížové cesty. Pak jsme pokračovali přednáškami, které vedl františkán o. Antonín Klaret Dabrowski OFM (nemocniční kaplan v Uherském Hradišti). Téma bylo: „Poutníci naděje“ – rozdíl mezi falešnou a pravou nadějí. Vzpomněl evangelium Lk 4,1-13. Kristus unavený, upracované ruce, hladový, na poušti 40 dní nejedl – ďábel ho pokouší: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb.“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno, nejen z chleba žije člověk.“ Je dobré si uvědomit, že Pán, ačkoli je Boží Syn, je vystaven pokušení naplno. Pánovy oči se upínají na jeden z kamenů u jeho nohou. Těžce zápasí, je unavený a opuštěný.

Někdy se nám může zdát, že Pán Bůh naše modlitby neslyší a Zlý hned nabízí rychlé řešení, které ovšem není správné.

Víra podporuje naději. V naději je víra, že od Pána Boha dostaneme dobrou věc.

Další téma – neplodná Alžběta, která snášela pohrdání. V hebrejském kontextu bezdětnost znamenalo pro manžele odsunutí na okraj společnosti a nesmírnou bolest. Alžbětě se však naplnila doba, kdy čekala dítě, porodila syna – Proroka Nejvyššího („předskokan“ Ježíše Krista). Dali mu jméno Jan – Křtítel, který se narodil z Boží vůle, půl roku před Ježíšovým narozením. Narodil se Alžbětě a Zachariášovi v pokročilém věku. Jako by jim ta bolest a čekání bylo vráceno i s úroky od Boha. Blaze každému, kdo svou naději vložil do Hospodina.

Obnovu jsme ukončili v kostele při vystavené Nejsvětější svátosti oltářní. Děkujeme duchovním otcům, dobrým ženám za jejich dobroty, na kterých jsme si o přestávce pochutnali, a také za varhanní doprovod při adoraci.

Fm

P. PAVEL BAČO SJ – NOVÝ PROVINCIAČ ČEKÝCH

Novým představeným České provincie Tovaryšstva Ježíšova se stane náš rodák P. Pavel Bačo SJ. Dekretem datovaným 4. března 2025 ho jmenoval otec generál Arturo Sosa SJ. Úřad provinciála převeze po svém předchůdci P. Petru Prádkovi SJ.

Do Tovaryšstva Ježíšova vstoupil v roce 1992. Filozofii studoval na Hochschule für Philosophie v Mnichově, teologii v irském Dublinu. V roce 2001 přešel na postgraduální studium systematické teologie na Heythrop College v Londýně. Kněžské svěcení přijal 6. dubna 2002. Třetí probaci absolvoval v roce 2011–2012 v Dublinu, poslední sliby složil 27. listopadu 2012 v Brně.

Po návratu do provincie působil převážně ve vysokoškolské pastoraaci u jezuitských kostelů v Olomouci (2003–2011) a Brně (2012–2016). Od roku 2016 byl v Praze rektorem kostela svatého Ignáce a superiorem pražské jezuitské komunity (od září 2018).

Od roku 2020 působí v mezinárodním noviciátu v britském Birminghamu, kde zastává úlohu socia novicmistra, a také slouží jako kaplan pro vysokoškolské studenty na University of Birmingham.

Drahý otče Pavle, ať Vám na přímělu Panny Marie dá Hospodin do tohoto náročného úřadu mnoho sil a potřebné dary Ducha Svatého.

Charakteristika řádu

Tovaryšstvo Ježíšovo (latinsky Societas Iesu) je největší mužský řeholní řád katolické církve bez paralelní ženské větve. V současné době má na celém světě necelých 20 tisíc členů. Na území

České republiky působí v této době jen několik desítek jezuitů. Zabývají se především pastorační prací mezi studenty a ve farnostech, vyučují, dávají duchovní cvičení a působí v médiích.

„Skutečně jenom málo lidí chápe, co všechno by jim Bůh prokázal, kdyby se mu zcela odevzdali.“ (sv. Ignác z Loyoly)

POCHOD PRO ŽIVOT

Dne 26. dubna 2025 se v Praze uskuteční Národní pochod pro život. Jde o společenské gesto vyjadřující podporu nečekaně těhotným ženám a jejich rodinám, aby se ve společnosti vědělo o nabídce pomoci ženám a jejich rodinám, když čekají nečekaně dítě.

Připojte se k Modlitbám za nejmenší. *„V tomto životě nemůžeme dělat velké věci. Můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou.“ - Matka Tereza*

POUTNICKÉ ČESKO – HLAVNÍ MĚSTO PRAHA – HOSTIVAŘ – KOSTEL STĚTÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE

Devátou zastávkou bude naše metropole. Navštívíme v ní kostel a farnost, která nám všem je známá a blízká, a to díky tomu, že zde působí P. Karol Matlok, MIC.

Kostel Stětí svatého Jana Křtitele v Hostivaři – kostel stojí v historickém jádru Hostivaře. První písemná zmínka o Hostivaři v Kosmově kronice se vztahuje k roku 1068. Roku 1132 byla ves Hostivař věnována špitálu Sázavského kláštera. Stavba původně ze 13. století byla na přelomu 18. a 19. století přestavěná v klasicistním slohu. Její dnešní půdorys s románskou apsidou pochází zřejmě z období po přestavbě ve 13. století, podle jiných zdrojů dokonce z 11. století. Iniciátorem přestavby byl Sázavský klášter, pod jehož jurisdikci v rámci říčanského děkanátu kostel spadal. Hostivařská farnost je poprvé zmíněna v roce 1352. Půdorys lodi kostela má tvar pravidelného obdélníku o rozměrech asi 18 x 9 metru a na ni navazuje nejstarší část kostela - románská polokruhová apside.

Jak potvrdil výzkum z let 1978–1985, dnešní předsazená vstupní část kostela na západní straně, stejně jako sakristie na severní straně u původního kostela nebyly. Obě přístavby přibýly později. V původní románské apsidě byla tři okna, symbolizující Nejsvětější Trojici. Ta byla v průběhu času zazděna, nahrazena jinými a poté opět obnovena. Obvodové zdi mají tloušťku přibližně 120 cm, čímž se vnitřní prostor kostela zmenšuje přibližně na 15 x 7 metrů. Hlavní loď má strop rovný, zatímco apsida je zaklenuta kulovou klenbou. V kněžišti s oltářem v románské apsidě v zadní části kostela je dochovaná vzácná nástěnná malba ze 13. století. Autor maleb je neznámý. Dominantním výtvarným prostředkem maleb je výrazný kontrast barev a hlavním motivem malby je kruh s postavou Boha Otce na trůně a před ním kříž s ukřižovaným Kristem. Další vyobrazené postavy představují patrona kostela, svatého Jana Křtitele, dále biskupa svatého Vojtěcha a svatou Kateřinu Alexandrijskou a svatou apoštolu Petra a Pavla. Malby ve spodní části apsidy představují výjevy z narození Krista. Před vstupem do kostela se nachází černá socha svatého Jana Nepomuckého se zlatým palmovým listem. Současný obětní stůl pochází z novorománského bočního oltáře. Ve stropu před apsidou visí věčné světlo, které je zatepla zlaceno pravým zlatem. Na levé straně vedle apsidy je dřevěná socha sv. Jana Křtitele, po pravé je socha Panny Marie Pomocnice křesťanů. Pod ní je křtitelnice ze sliveneckého mramoru z 18. století. V kostelních oknech jsou umístěny skleněné vitráže z konce 20. let 20. století. Pod okny je křížová cesta ze začátku 20. století. Jedná se o dílenkou práci malovanou na plátně. Kostelní lavice jsou provedeny v barokních tvarech. Varhanní kůr podpírá zděný oblouk, podle tvaru je pravděpodobně románského původu. Zábradlí kůru zdobí tři dřevěné malované panely s atributy naděje, víry a lásky. Na kůru jsou umístěny varhany z konce 19. století. Pod kůrem stojí zpovědnice. Vedle vchodu do kostela je kropenka ze sliveneckého mramoru z 18. století ve tvaru mušle. Keramická dlažba v kostelní lodi pochází z konce 19. století. V barokním stylu je postavena i sanktusní věžička s cibulovou bání. V 18. století vznikla i fara s hospodářským dvorem. U kostela stojí samostatná dřevěná zvonice v místě, kde býval kostelní hřbitov. Zvonice je jedna z nejstarších svého druhu v Česku. Je z 16. století.

Jedná se o dřevěnou stavbu na vysoké kamenné podezdívce. Většina trámové konstrukce zvonice je původní. Původní zvony z 19. století byly zrekvírovány pro vojenské účely v roce 1917. Náhradou za tyto zvony byly pořízeny v roce 1926 dva nové zvony, které byly zabaaveny za 2. světové války. V současnosti ve zvonici visí dva zvony (Václav a Marie) z roku 1957. Pravidelné bohoslužby se v kostele konají celoročně pravidelně ve všední dny od 18:00 hodin, v sobotu v 8.00 hod. a v neděli pak v 8:00 a 11:00 hodin. V blízkosti kostela se nachází fara, komunitní centrum Farní dvůr a farní stodola.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

„Nevíte, že hrůzy smrti musel zkusit Boží Syn, aby vešel do své slávy a vy spolu s ním? Ty jdeš naší cestou s námi, i my tvou chceme, Pane, jít. Nezastaví pekla brány svatý Boží lid.“ (Kancionál č. 410)

POKRAČUJ NAVZDORY VEŠKERÉMU NEZDARU

Co to znamená „jít do Galileje“?

Ženy s údivem naslouchají slovům anděla v Ježíšově hrobce: „Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného. Byl vzkříšen, není tady“ a posléze vyzve: „Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte.“ Přijmeme také my tuto výzvu – velikonoční výzvu – a pojďme do Galileje, kam nás předešel vzkříšený Pán. Co to ale znamená „jít do Galileje“?

Jít do Galileje znamená především začít znovu. Pro učedníky to znamená návrat do místa, kde je poprvé Pán vyhledal a povolal k následování. Je to místo prvního setkání a první lásky. Od oné chvíle nechali sítě a šli za Ježíšem, naslouchali jeho kázání a viděli zázraky, které konal. Přestože s ním stále pobývali, plně mu neporozuměli, často nechápali jeho slova a před křížem utekli, nechali ho samotného. Navzdory tomuto selhání jde vzkříšený Pán ještě jednou před nimi do Galileje, jde tedy napřed a opětovně, neúnavně je volá, aby ho následovali. Zmrtvýchvstalý jim říká: „Pokračujeme tam, kde jsme začali. Začneme znovu. Chci, abyste znovu byli se mnou, navzdory a proti veškerému nezdaru“. Toto je první velikonoční zpráva, kterou bych vám chtěl předat: vždy je možné znovu začít, protože v nás vždy existuje nový život, který se Bohu daří odstartovat nehlédě na všechny naše neúspěchy.

Mnozí lidé prožívají jen „vzpomínkovou víru“.

Jít do Galileje dále znamená ubírat se novými cestami. Znamená to pohybovat se opačným směrem než k hrobu. Ženy hledají Ježíše v hrobu, aby se upamatovaly na to, co s Ním prožily a co je provždy ztraceno. Jdou tam, aby rozjítily svůj smutek. Je to obraz víry, která se stane připomínkou pěkné, avšak ukončené události, na kterou je možné jen vzpomínat. Mnozí lidé – i mezi námi – prožívají takovouto „vzpomínkovou víru“, jako by Ježíš byl osobností z daleké minulosti, přítelem ze vzdáleného mládí, skutečností, která se udála před notnou dobou, když jsem ještě jako dítě docházel na katechismus.

To je tedy druhá velikonoční zpráva: víra není repertoárem z minulosti, Ježíš není překonanou osobností. Žije, tady a teď. Kráčí s tebou každý den, v situaci, kterou prožíváš, ve zkoušce, již procházíš, ve snech, které nosíš v nitru. Otevírá nové cesty tam, kde zdánlivě nejsou, podněcuje tě, abys šel proti proudu – proti nářkům a přesvědčení, že „to už tady bylo“. I když se vše zdá ztraceno, prosím, otevři se s úžasem jeho novosti a uvidíš, že tě překvapí.

Zmrtvýchvstalý nás žádá, abychom se vydali do našeho všedního života.

Jít do Galileje kromě toho znamená jít na hranice, protože Galilea je to nejodlehlejší místo. Onen nesourodý a pestrobarevný kraj obývají ti, kdo jsou nanejvýš vzdáleni jeruzalémské rituální čistotě. A přesto Ježíš začal své poslání právě od tud a hlásal těm, kdo jen s námahou pokračují v každodenním životě, lidem vyřazovaným, křehkým a chudým, aby se stal tváří a přítomností Boha, který vytrvale hledá malomyslné či ztracené, který se vydává na samou mez bytí, protože v jeho očích nikdo není poslední a vyřazený.

Je přítomen v srdci světa a vyzývá také nás, abychom překonali bariéry, zvítězili nad předsudky, přistupovali k lidem, kteří žijí vedle nás, a tak odkryli milost každodennosti. Rozpoznejme Ježíše v našich Galileách, v životě všedních dní. Spolu s ním se život změní, protože – přes všechny porážky, zlo, násilí, utrpení a smrt – Zmrtvýchvstalý žije a řídí dějiny.

Jestliže neseš v srdci temnotu, pohřbené světlo, zmařený sen.

Sestro, bratře, jestliže neseš v srdci temnotu, den, v němž dosud nezačalo svítat, pohřbené světlo, zmařený sen, jdi, otevři s úžasem srdce velikonoční zvěsti: „Nelekej se, vstal z mrtvých! Čeká na tebe v Galileji“.

Tvá očekávání budou naplněna, slzy osušeny, naděje přemůže tvůj strach, pro-

tože víš, že Pán jde neustále před tebou, vždy kráčí napřed. A život s Ním ustavičně začíná znovu.

*Homilie papeže Františka 2021
(zkráceno)*

SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

„Pokoj vám!“ jsou první slova, která Ježíš po svém ukřižování říká svým učedníkům. Těm, kteří ho zapřeli, opustili, kteří jsou ustrašení, zklamaní, plní pochybností a možná i pocitů viny. A jeho slova uzdravují, posilují a připravují je na přijetí Ducha Svatého. Jsou to slova milosrdenství a odpuštění. Kolik lidí potřebuje slyšet Boží ujištění o nabídce pokoje? Když Ježíš říkal: „Blahoslavení tvůrci pokoje“, myslel to vážně.

Z: Evangelium na každý den 2020

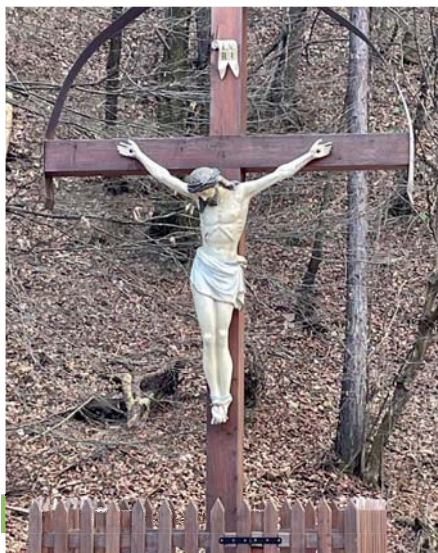
„Naléhavě jsem Židům i Řekům svědčil o pokání k Bohu a víře v našeho Pána Ježíše Krista.“ (Sk 20,21)
Zachráněn, když se obrátí.
Člověk, který bez pokání
o krásné budoucnosti sníl,
jednou uvidí s hrůzou,
obklopen nocí a tmou,
že věčné spasení promarnil.

Až tam to však přijít nesmí,
vždyť ty máš být zachráněný!
Boží milost tě dnes zve,
a zachránit tebe chce.
Proč bys měl být odmítavý!

Ó, věř tomu, co Bůh říká,
zvěsti evangelia:
v lásce varovat se dej
nepřítele odmítej,
jenž jen do záhuby láká.

Obrácení a pokání
otevřít ti spasení.
Touto Boží cestou jdi,
záchranu si přivlastni,
nezmeškej čas milosti.

(Z: dobrá setba 2016)

LÁSKA ROSTE POZNÁNÍM

Láska k Pánu Ježíši roste poznáním jeho úmyslů, názorů. Aby člověk přemýšlel o úmyslech Pána Ježíše, je dobré během dne si vzpomenout, co v určité hodinu poslední den Pán Ježíš prožíval. Nemusíme tvrdit, že se to číono v tu dobu přesně stalo, ale vnímání těchto souvislostí se může stát ziskem pro náš duchovní růst.

18. hod. – jak umýval nohy apoštolům, kolik v tom bylo lásky vůči každému,

19. hod. – jak ustanovil mši svatou,

20. hod. – jak se loučil s apoštolý a odcházel do Getsemanské zahrady,

21. hod. – jak se modlí v Getsemanské zahradě,

22. hod. – jak se potil krví, co pro nás obětoval, jak věděl, že tím pohrdneme,

23. hod. – jaké to bylo, když Jidáš políbil Ježíše, aby ho zradil,

24. hod. – jak Ježíš stál před Annášem, jak dostal políček, jak si nechal líbit toto pokoření,

1. hod. – jak byl nespravedlivě předveden před Kaifáše,

2. hod. – jak jej ponižovali a vysmívali se mu,

3. hod. – jak Petr zapřel Pána Ježíše,

4. hod. – jak byl opuštěný a odevzdáný do vůle Boží,

5. hod. – jak byl veden před Piláta,

6. hod. – jak se mu posmíval Herodes,

7. hod. – jak lidé dávají přednost zločinci a volají „my chceme Barabáš“,

8. hod. – jak byl Pán Ježíš bičován a s odevzdaností to přijal,

9. hod. – jak byl korunován, vojáci udělali něco, co udělat nemuseli, dal nám příklad, jak snášet toto utrpení,

10. hod. – jak byl odsouzen k smrti, jak dokázal přijmout nespravedlnost,

11. hod. – jak nesl kříž po křížové cestě,

12. hod. – jak byl ukřižován, jakou bolest musel prožívat,

13. hod. – jak Pán Ježíš visel na kříži,

14. hod. – jak trpěl obrovskou bolestí,

15. hod. – jak pro nás zemřel na kříži,

16. hod. – jak byl snímán z kříže,

17. hod. – jak byl ukládán do hrobu.
Když se podaří každou hodinu sjednotit s tím, co prožíval Pán Ježíš, budeme ho mít tím víc rádi.

*Z: Krokodýl aneb můžeš růst,
P. Marek Dunda*

SVĚDCTVÍ

JAKO MALÉHO ŽIDOVSKÉHO KLUKA MĚ FASCINOVAL KŘÍŽ

Vyrůstal jsem v nepraktikující židovské rodině ve Francii. S Ježíšem se poprvé setkal v Bretani o letních prázdninách. Bylo mi osm a v mém pokoji visel na zdi kříž. Kristus mě nevýslovně přitahoval, přestože jsem o něm skoro nic nevěděl. Kříž jsem samozřejmě vídal na věžích kostelů, kde se scházejí křesťané, ale nebylo mi jasné, co vlastně představuje. Kříž v mém pokoji mě k sobě přitahoval jako magnet, na prosto mě zaujal. Během dne jsem se do pokoje často vracel a díval se na něj. Dával jsem si ale pozor, abych byl v takových chvílích sám, aby mě nikdo nepřistihl. Dobře jsem věděl, že moje rodina není křesťanská, a měl jsem nejasný pocit, že dělám něco, co bych dělat neměl. Bylo to však silnější než já: před křížem mi byl tak dobře, že jsem mohl strávit celé hodiny.

V létě následujícího roku jedeme na prázdniny do Sables-d'Olonne v kraji Vendée, kde stojí na každé křižovatce monumentální kalvárie. Úplně mě to uchvátí! Po obědě, když všichni ostatní odpočívají, potají chodím ven, abych se setkal s tím mužem na kříži. Jakmile dojdou ke kalvárii a zastavím se před ní, jsme tu najednou jen já a on. Stojím a upřeně hledím na Krista. Jeho kouzlu jsem úplně podlehl. Obdivuji ho a s láskou k němu vzhlížím. Někdy si s ním i povídám. Když se potom vrátím do domu, kde bydlíme, lehám si s rozpraženými rukama na zídku, která se táhne podél terasy, a myslím na Ježíše.

Už tehdy cítím, že mě Ježíš volá. Hledám ho i já. Když jsem doma, v La Courneuve, vždycky čekám, až všichni usnou, a pak si v tichu, které mám tolik rád, kleknu u postele a pomalu udělám znamení kříže. Toto znamení miluji a na toto setkání čekám vždycky celý den: jsem prostě zamilovaný do Krista na kříži. Jako malý kluk nad touto přitažlivostí vycházející z hlubin srdce či duše nehlobám a žádné otázky si nekladu. Stačí mi, že ji prožívám. Žádného křesťana, který by mi mohl vysvětlit, co kříž znamená, neznám, a přesto na něj dokážu hledět celé hodiny. V přítomnosti Ježíše na kříži prožívám něco výjimečného. S utrpením a krví si kříž nikdy nespojím a ani nevím přesně, co vlastně představuje. Přesto mám silný pocit, že se setkávám s živou osobou. Je to velice mocná, božská přítomnost, která od-

pouští, přináší pokoj, smíření a hluboký vnitřní mír. Cítím se jako před branami nebe. To vše ale zůstává skryto v mém dětském srdci, nikdo o tom neví.

Toto tajemství budu skrývat celých třicet let! Ještě dlouho ve mně bude hlodat otázka: „Proč jsem se, Pane, zamiloval do předmětu, k němuž mají židé odpor? Proč?“ Říká se, že Boží milost dokáže zapálit každé dřevo. Když si vzpomenu na chvíle svého dětství, které jsem prožíval s Kristem, lépe chápu Ježíšova slova: „Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejdete do nebeského království.“ Dítě je upřímné a nekompromisní, a proto důvěřuje svému vnitřnímu hlasu. Pýcha, hněv či rozum v něm tento čistý hlas ještě nezadusily.

Stále častěji sním o tom, že se konečně zajdu podívat do kostela. V páté třídě jedeme na desetidenní lyžařský výcvik do Méaudre u Grenoblu. Je to horská vesnička s kostelem a já se tam cítím skvěle. V neděli nám paní učitelka nabídne, že kdo chce, může jít do kostela na mši. Moc rád bych tam šel, ale neodvážím se zvednout ruku.

Nedlouho poté jedu s celou naší rodinou navštívit otcova bratra, který žije ve Španělsku, ve městě Estepona poblíž Malagy. Jeho manželka je katolička. Je mi jedenáct a moje sestřenice mě zavede do kostela. V kostele jsem poprvé a žasnu: tolik nádherných křížů! Tak rád bych si sedl a všechno v klidu obdivoval do nejmenších detailů, ale neodvážuji se: nechci dát najevo, jak moc mě kostel přitahuje. Uvnitř se zdržím jen pět minut. Dnes na to všechno vzpomínám s dojetím. Bylo to tak silné, čisté a očividné. Byla to prostě láska.

Ve dvanácti letech se jako každý židovský chlapec začínám připravovat na bar micva. Je to obřad, při němž se chlapec stává z náboženského hlediska dospělým a přebírá zodpovědnost za to, že bude plnit příkázání Tóry. Každou středu a neděli chodím s učebnicí hebrejštiny a sešitem na hodiny talmudu a Tóry. Kurz trvá vždy čtyři hodiny, ale na rozdíl od školy mi to vůbec nevádí. Naučím se hebrejskou abecedu a začnu číst biblické texty. Vyprávějí nám o stvoření a o patriarších (Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi), o útěku z Egypta a Mojžíšovi a také příběhy z židovských dějin (o Jozuovi, Davidovi, babylonském vyhnanství...). Musíme znát smysl židovských svátků, modlitby a Zákon.

Tyto hodiny mě ohromně zajímají. Studium Bible miluji. Objevují sice judaismus, ale Kristus mě přitahuje stále stejně silně. V hloubi své duše pořád

toužím vejít do kostela a pobýt tam. Odhodlávám se k činu. Uvědomuji si, že jde o hodně, že kdyby mě někdo přistihl, bude zle. Kdyby se rodiče dozvěděli, jak silně mě Ježíš přitahuje, strašně by se zlobili. Určitě by mě neposlouchali a nesnažili by se mě pochopit, intenzita a krása toho, co prožívám, by jim neříkala vůbec nic. Udělali by všechno možné, jen aby mě od zdroje života, který se přede mnou otevírá, vzdálili. Moje tajemství by bylo odhaleno a zesměšněno a to by pro mě byla katastrofa!

Přesto to chci zkusit, a proto vymyslím plán. O tom, že bych šel do kostela, který je kousek od nás, jsem vůbec neuvažoval. Někdo by mě mohl vidět a rodičům to říct. Rozhodnu se, že se jednou neděli odpoledne vydám do Sacré-Cœur. Je to od nás dost daleko a bazilika je dost velká na to, abych se ztratil v davu turistů a nikdo mě nezpozoroval. Svůj plán skutečným v jednu slunečnou neděli.

Jean-Marie Élie Setbon,
Od jarmulky ke kříži

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY... (na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a minulost

Následkem mrazivé kalamity v roce 1929 ovocnářství v obci velmi utrpělo a toto jsme se snažili dohnat a i u občanů bylo pochopení a tak se mimo soukromé výsadby zahrad prováděly výsadby i na obecních pozemcích a to u sv. Jána ranná jablka, letní průsvitná, pod sv. Jánem pozdní, na Poddoliní sad višní, na Kypě též jabloně a v ulici na Lůčkách dvě řady hrušek. Dnes toto mají mimo hrušek, čs. státní statky. Ke konci období Jul. Černého začalo cvičení civilní protiletecké obrany, protože všechno nasvědčovalo, že se Hitler připravuje k válce a již se také vědělo o činnosti Henleina okolo německých hranic. Období Jul. Černého ukončilo a v roce 1938 ve volbách zvolen jako starosta Josef Pecl, Fojtík Jan č. 208 jako první a Fojtík Hynek jako druhý náměstek. Po odchodu Hynka Šuchmy jako strážník nastoupil ještě za Jul. Černého, Karel Chromáček. V této době nebyli starostové dobře placeni celodenně a měli svoje hodiny vymezeny. Já byl v 1936 jmenován na systemizované místo jako obecní tajemník a tuto funkci jsem vykonával stále.

Alois Lysák – Kovářůj

Z LITURGIE

13. 4. 2025 6. neděle postní, Květná neděle

„Toužebně jsem si přál jít s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět.“

1. čtení: Iz 50,4-7

2. čtení: Flp 2,6-11

Evangelium: Lk 22,14-23,56

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše.

Ozvěna slova:

Stojíme před jeruzalémskou branou, za níž čeká vítězství. Svědčí o tom rozjásané zástupy v ulicích Jeruzaléma. Je slyšet „Hosana“, lidé jásají, vyjadřují důvěru Ježíši. Však vše rychle pomíjí. Místo „Hosana“ během několika dnů zní Jeruzalémem ještě mohutnější „Ukřižuj“. Kam zmizela radost, nadšení, důvěra? Ježíš, před několika dny oslavovaný jako největší z lidí, zůstává sám, jako ten nejhorší, nejposlednější. Farizeové si mnou ruce, že všechno už provždy skončí, ale Ježíšův příběh pokračuje dál už 2000 let. Pokračuje v našich životech, v pochopení, že i my sami jsme jeho součástí. A to je důvod, proč každý rok slavíme velikonoce. Můžeme si položit otázku, jestli by nám stačilo prožít velikonoce jenom jednou? Náš život se stále mění, stále jej naplňuje něco jiného. My sami se neustále měníme, zrajeme a potřebujeme svůj příběh konfrontovat s tímto příběhem. Je to něco zvláštního, ale neodmyslitelně nutného, co kdesi v nás touží více pochopit smysl slova proč. Není člověka, který by si tuto otázku už tisíckrát nepoložil. A dnes se ptáme zase. Proč „Hosana“ a za ní „Ukřižuj“? Proč veliký Mesiáš a vzápětí nejzavrženější z lidí? Proč obrovská radost a pak smutek? Lidé Jeruzaléma chtěli Ježíše prohlásit za krále a čekali na jediné gesto královského prohlášení. Ale nestalo se tak. Naopak. Ježíš vešel do chrámu a vyhnal z něj kupce. Lidé ho začali nenávidět. Nepochopili, v čem je jeho skutečné kralování, proto začali křičet: „Ukřižuj“. Židé se domnívali, že Ježíš je ten, kdo konečně napravit svět a odstraní všechno utrpení a kříže. Ale stal se opak. Ne jenomže utrpení, nesnáze a kříže neodstranil, ale sám jim podlehl. Když však neodstranil ze světa kříž, co tedy udělal? Dal kříži smysl. Sjednocením našeho kříže s Kristovým se s námi stane obrovská změna. Spojením lidského s božským znamená takovou radost a takové štěstí, jaké oko nevidělo a ucho neslyšelo.

Ať nám Kristovo utrpení otevře oči.

BLAHOPŘÁNÍ

Milí oslavenci, je to mimořádný dar, že jste na světě a dotýkáte se srdcí tolika lidí. Ať je váš život zasypan štěstím a požehnáním. Je to váš výjimečný den, tak ať je co nejlepší.

Fm

„Kdo si uchová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne.“ *Franz Kafka*

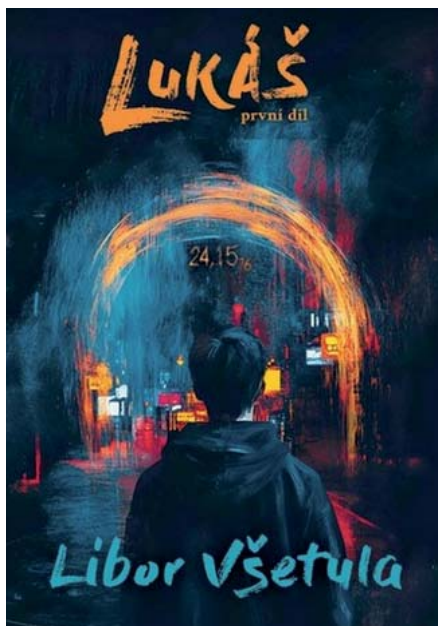

Ježíš vstal z mrtvých! Kéž se tato zkušenost, o které nám vypráví evangelium, vtiskne do našich srdcí a prosvítá v našem životě. Ať radostný úžas Velikonoc zazáří v myšlenkách, v pohledu, v činech i ve slovech. Vzkříšený Kristus přichází k nám, přitahuje nás svým pozdravem: „Pokoj vám, já jsem to, nebojte se!“ To je důvod naší naděje a zdroj pravé radosti. (sv. Jan Pavel II.)

Požehnané Velikonoce, naplněné radostí a nadějí z Kristova zmrtvýchvstání přejí kněží mariáni a redakce Fm.

INSPIRACE K ČETBĚ

Lukáš

Autor: Libor Všetula

LUKÁŠ je příběh o dospívajícím klukovi, který má plné zuby toho, jak mu všichni říkají, čemu má věřit. Kostel? Zbytečnost. Zpověď? Trapná povinnost. Bůh? Možná někde existuje, ale Lukáš už dávno ztratil zájem ho hledat. Jenže pak se před ním objeví tajemná brána, která mu otevře svět, kde věci nejsou tak černobílé, jak si vždycky myslel. Na téhle cestě se Lukáš musí postavit otázkám, které ho už dlouho pronásledovaly. Proč by měl věřit, když v tom nevidí žádný smysl? Co vlastně znamená žít s Bohem, aniž by to byla jen prázdná fráze? A jak se vyrovnat s tím, že někteří lidé z jeho života zmizí navždy? Mezi řádky příběhu jsou navíc ukryty malé stopy, které mohou vést k nečekanému porozumění Lukášovy cesty. LUKÁŠ je příběh pro všechny, kdo hledají odpovědi, které nejsou jen zbožné poučky. Je to kniha o pochybnostech, hledání a občas i hněvu, ale především o tom, jak v tom všem najít něco, co má opravdový smysl.

MŠE SV. V SIDONII

- 5. 4. Poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let života
- 12. 4. Za Juliusa Janštu
- 21. 4. Za rodinu Kosovu a Wágnerovu – mše sv. v 10.30 hod.
- 26. 4. Za Alžbětu a Jaroslava Pavlačkovy

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za užívání nových technologií.

Modleme se, aby užívání nových technologií nenahradilo lidské vztahy, ale respektovalo důstojnost osoby a napomáhalo čelit krizím naší doby.

Národní úmysl:

Za zaměstnavatele.

Modleme se, aby ti, kdo druhým dávají práci, jednali spravedlivě, prozíravě a sami aby získali věčnou odměnu.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

• Kaifáš: „Josefe, tys půjčil těm galilejským svou vlastní hrobku?!“
Josef Arimatejský: „No jo, půjčil... Ale jenom na víkend!“

• Potkaly se na hřbitově dvě bačičky a jedna povídá: „Mařenko, kolipak je ti vlastně roků?“
„Pěťasedmdesát. A kolik tobě, Aničko?“
„Devadesát osm.“
„Holka, to se ti ani nevyplatí chodit domů.“

• Přijde Pepíček ze školy a ptá se maminky: „Mami, jsou dneska Velikonoce?“
„Ne, proč?“
„Protože jsem si vykoledoval 5 z matematiky!“

• Babička: „Brzy budou Velikonoce. Kubo, půjdeš na kočky?“
„Těžko! Táta říkal, že mám na holky ještě čas.“

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC DUBEN 2025

1.	ÚT	18.00	Za + manžela Františka, + rodiče z obou stran, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ST	18.00	Za + Františka, + bratra Ladislava, rodiče Jaroslava a Marii Staníkovy, + Emila a Andělu Fojtíkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	ČT	18.00	Za + Ludvíka Kostku, + syna Libora, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti Za + rodiče Karla a Annu Kantnerovy, + syna Karla, vnuka Michala, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
5.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
6.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Josefa a Andělu Lysákovy, jejich + dceru, zetě, vnuka, pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za živou a + rodinu Suchánkovu, Šafrovu, Kozlovu a duše v očistci Za farníky
7.	PO	7.30	Za + z rodiny Smolíkovy, Machalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ÚT	18.00	Za + Josefa Bližňáka, + syna Josefa a Boží požehnání pro celou rodinu
9.	ST	18.00	Za + Lubomíra Janáčka, jeho + rodiče, sestru Marii, Jaroslava Macků, jeho + rodiče, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ČT	18.00	Za živé a + sedmdesátníky, Boží požehnání a ochranu Panny Marie
11.	PÁ	18.00	Za + Elišku a Miroslava Beňovy a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	SO	7.30	Za synovce, neteře, kmotřence, jejich rodiny s prosbou o Boží požehnání a vedení Duchem Svatým
13.	NE	7.30 9.00 15.00	Za +manžela Josefa Polácha, jeho + rodiče, sourozence, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Vlastu Ovesnou, + řádové sestry Salezii, Honoratu Pindákovy, duše v očistci a za živou i + rodinu Ovesnou Za farníky
14.	PO	7.30	Za + rodiče Charvátovy, jejich 3 + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ÚT	18.00	Za + Michaelu Matulovou, + Františka Polácha, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	ST	18.00	Za + rodiče Slabíkovy, jejich + syny, Boží požehnání, přímělu Panny Marie, s prosbou o dary Ducha Svatého pro celou živou rodinu
17.	ČT	18.00	Zelený čtvrtek
18.	PÁ	18.00	Velký pátek
19.	SO	19.30	Bílá sobota
20.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ludmilu a Jaroslava Ordeltovy, + rodiče a sourozence, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Milana Caletku (1.výročí), + rodiče z obou stran, sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Za farníky
21.	PO	7.30 9.00 10.30	Za + syna Zdenka, + rodiče Křekovy, + rodiče Naništiny, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jaroslava Šabršulu, manželku Ludmilu, vnuka Jana, zetě Jana, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela Libora Vašáka (1. výročí), Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
	ÚT	18.00	Za + manžela Josefa Baču, + rodiče Bačovy, Holbovy, + syny, + rodiče Šenkeříkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	ST	18.00	Za + manžela Vojtěcha Zvoníčka, + rodiny z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
23.	ČT	18.00	Za + rodiče Mackovy, 2 + děti, + zetě, snachu a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	PÁ	18.00	Za + rodiče Evu a Jána Slobodovy, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
25.	SO	7.30	Za + Ludvíka Vilímka, za + Ruskovy, + vnučku Janu Skypalovou, rodiče Vilímkovy, jejich + děti, rodiče Dušovské, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + z rodiny Strnkovy a Matúšů, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu Za + z rodiny Lysáčkovy, Zmeškalovy, Dulkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
27.	Po	7.30	Za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Vaňkovy, Markovy, sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
28.	ÚT	18.00	Za + rodinu Fojtíkovu, Šenkeříkovu, Chovancovu a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ST	18.00	Za + rodiče Marii a Josefa Syvkovy, + prarodiče z obou stran, bratra Miroslava, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	ČT	18.00	

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio